

Astăzi, Duminică, 20 Octombrie, 2024
Sf. Mare Mc. Artemie; Sf. Cuv. Gherasim din
Chefalonina – Duminica a XXIII-a după Rusalii

Efeseni 2

⁴ Dar Dumnezeu, bogat fiind în milă, pentru multa Sa iubire cu care ne-a iubit

⁵ pe noi, cei ce eram morți prin

greșalele noastre, ne-a făcut vii împreună cu Hristos – prin har sunteți mântuiți! –

⁶ și împreună cu El ne-a sculat și ne-a făcut să ședem întru cele cerești întru Hristos Iisus,

7 pentru că'n veacurile viitoare să arate covârșitoarea bogăție a harului Său, prin bunătatea Sa față de noi întru Hristos Iisus.

8 Căci în har sunteți mântuiți prin credință; iar aceasta nu-i de la voi: e darul lui Dumnezeu;

9 nu din fapte, pentru ca nimeni să nu se laude.

10 Fiindcă a Lui făptură suntem, zidiți în Hristos Iisus spre fapte bune pe care Dumnezeu mai dinainte le-a gătit pentru ca noi să umblăm întru ele¹.

Luca 8

26 Și au ajuns cu corabia în ținutul Gherghesenilor², care este în fața Galileii.

27 Și ieșind El pe uscat, L-a întâmpinat un bărbat din cetate, care avea demoni; de multă vreme el cu haină nu se îmbrăca și în casă nu mai locuia, ci în morminte.

28 Și văzându-L pe Iisus, a strigat și a căzut înaintea-I și cu glas ma-

¹ Credința (v. 8) e o virtute teologică (vezi 1 Co 13, 13 și nota), dăruită de Dumnezeu, dar ea nu lucrează singură, ci însoțită de fapta bună (vezi Iac 2, 26), toate făcând parte din planul inițial al lui Dumnezeu pentru mântuirea noastră.

² Variantă toponimică pentru ținutul Gadarenilor. În legătură cu Gadara vezi nota de la Mc 5, 1.

re a zis: „Ce-ai cu mine, Iisuse, Fiul Dumnezeului Celui-Preainalt? Rogu-te să nu mă chinuiești...”.

29 Că-i porunca duhului necurat să iasă din om. Fiindcă de mulți ani îl stăpânea; și-l păzeau legat în lanțuri și'n obezi, dar el, sfărâmând legăturile, era gonit de demon în pustiu.

30 Și l-a întrebat Iisus: „Care-ți este numele?” Iar el a zis: „Legiune”. Că demoni mulți intraseră în el.

31 Și-L rugau pe El să nu le poruncească să meargă în adânc.³

32 Și era acolo o turmă mare de porci care păștea pe munte. Și L-au rugat să le îngăduie să intre în ei; și le-a îngăduit.

33 Și ieșind demonii din om, au intrat în porci, iar turma s'a repezit de pe stâncă'n lac și s'a înecat.

34 Iar păzitorii, văzând ce s'a întâmplat, au fugit și au dat de veste în cetate și prin sate.

35 Și au ieșit să vadă cele întâmplate și au venit la Iisus; și pe omul

³ În Mc 5, 10 rugămintea demonilor este aceea ca Iisus să nu-i trimită în afara aceluși ținut. Luca duce gândul până la capăt: să nu-i trimită în adâncul pământului (întru cele mai de jos), acolo unde este sălașul normal și definitiv al diavolului (cf. Ap 9, 1-2; 11, 7; 17, 8; 20, 1, 3).

din care ieșiseră demonii l-au găsit îmbrăcat și întreg la minte, șezând jos, la picioarele lui Iisus; și s'au înspăimântat.

36 Și cei care văzuseră le-au spus cum a fost izbăvit demonizatul.

37 Și toată mulțimea din ținutul Gherghesenilor L-a rugat să plece de la ei, că erau cuprinși de frică mare. Iar El, intrând în corabie, S'a înapoiat.

38 Iar bărbatul din care ieșiseră demonii Îl ruga să rămână cu El. Iisus însă l-a trimis înapoi, zicând:

39 „Întoarce-te la casa ta și spune cât a făcut Dumnezeu pentru tine”. Și a plecat, propovăduind în toată cetatea cât a făcut Iisus pentru el.⁴

Tâlcuire

Îndrăcitul gadarean, după tămăduirea sa, se lipește de Domnul și dorește să rămână cu El pentru totdeauna; după aceea însă, auzind voia Lui, merge și propovăduiește în întreaga cetate facerea de bine pe care a primit-o. Binefăcătorul atrage la Sine, voia Lui devine lege pentru cel miluit, iar limba acestuia nu se poate stăpâni să nu vestească ceea ce a primit de la El. Dacă am avea în minte toate bunătățile pe care le-am primit și le primim de la Domnul, n-ar mai fi printre noi nerecunoscători, n-ar mai fi călcători ai sfintei Lui voi, n-ar mai fi oameni care să nu-L iubească mai mult decât pe orișice. Prin botez, ne izbăvim de păcatul strămoșesc și de pierzania pe care el o aduce; prin pocăință, ne curățăm mereu de păcatele care se lipesc neîncetat de noi. Dumnezeiasca Pronie ne apără de rele – pe care de multe ori nu le vedem – și ne îndreaptă pașii pe calea cea mai puțin lipsită de primejdii pentru noi și mai prielnică țărilor noastre; și, până la urmă, tot ce avem este de la Domnul. De aceea, se cuvine să ne dăruim Domnului din tot

⁴ *Sfânta Scriptură* versiune diortosită după *Septuaginta*, redactată și adnotată de Mitropolit Bartolomeu Valeriu Anania

sufletul, să plinim întru toate voia Lui și să proslăvim numele Lui cel preasfânt, mai ales cu viața și cu faptele, ca să nu fim mai prejos decât îdrăcitul gadarean, care dintr-o dată s-a arătat atât de înțelept, încât a devenit pildă vrednică de urmat pentru toți.⁵

⁵ Sfântul Teofan Zăvorâtul, *Tâlcuiri din Sfânta Scriptură pentru fiecare zi din an.*